

NOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Rådsmøde (konkurrenceevne) den 25. september 2014

Indholdsfortegnelse

Varemærkereformen (KOM (2013)161); (KOM (2013)162).....	2
- Tidlig forelæggelse	
Rådskonklusioner vedr. industriel konkurrenceevne	16
- Præsentation ved Kommissionen	
- Politisk drøftelse	
- Vedtagelse af Rådskonklusioner	
KOM-dokument foreligger ikke	
Midtvejsevaluering af Europa2020-strategien	22
- Politisk drøftelse	
KOM-dokument foreligger ikke	
Net- og informationssikkerhedsdirektivet (NIS) (KOM (2013)48)	25
- Tidlig forelæggelse	

Varemærkereformen

Revideret notat. Ændringer er markeret med fed og kursiv.

1. Resumé

Kommissionen har den 27. marts 2013 fremsat forslag om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker samt forslag om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker.

Det overordnede formål med ændringerne er dels at modernisere og effektivisere EF-varemærkesystemet, dels i øget grad at harmonisere de nationale varemærkesystemer særligt over for EF-varemærkesystemet. Forslagene indeholder en lang række ændringer af både processuel og materiel karakter. Disse vil medføre en række ændringer af varemærkeloven og den tilhørende bekendtgørelse, ligesom forslaget eventuelle konsekvenser for retsplejelovens regler om Sø- og Handelsretten vil skulle overvejes nærmere.

Forslaget til direktiv vil have lovgivningsmæssige konsekvenser. Forslagene vil ikke have væsentlige statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget er ikke sat på dagsordenen for næste rådsmøde, men forventes at være på dagsordenen for et kommende rådsmøde som a-punkt.

2. Baggrund

Varemærker anvendes til at kendetegne en virksomheds varer eller tjenesteydelser. En virksomhed kan anvende varemærker til at adskille sig fra sine konkurrenter og derved tiltrække og fastholde sine kunder. Et varemærke kan således bidrage til at skabe værdi og vækst for virksomheden. Et varemærke er en eneret, som kan opretholdes i uendelighed, så længe det anvendes af virksomheden.

Inden for EU findes både et nationalt varemærkesystem og et EF-varemærkesystem. De nationale varemærkesystemer administreres af de nationale varemærkemyndigheder og anvendes primært af de brugere, som har den største interesse på det nationale marked, eventuelt kombineret med et ønske om en beskyttelse i nogle få yderligere lande. EF-varemærkesystemet administreres af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Office for Harmonization in the Internal Market (Trademarks and Design) (OHIM), der udsteder rettigheder, som gælder for hele EU.

Kommissionen har ved KOM (2013) 161 af 27. marts 2013 fremsendt forslag om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker samt ved KOM (2013) 162 af 27. marts 2013 fremsendt forslag om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker. Forordningen regulerer EF-varemærket, mens direktivet er et minimumsdirektiv, der til en vis grad harmoniserer medlemsstaternes lovgivning om nationale varemærker. Forslagene er oversendt til Rådet den 2. april 2013 i dansk sprogversion.

Førstnævnte forslag er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 118, stk. 1 og sidstnævnte forslag med hjemmel i TEUF artikel 114, stk. 1. Begge forslag behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure med Europa-Parlamentet som medlovgiver jf. TEUF artikel 294.

Forslagene er fremsat på baggrund af en debat i EU regi gennem de seneste år omkring behovet for en varemærkereform. Debatten har bl.a. udmøntet sig i rådskonklusioner af 21. og 22. maj 2007 om de finansielle perspektiver for OHIM og den videre udvikling af EF-varemærkesystemet samt Rådskonklusioner om den fremtidige revision af varemærkesystemerne i EU af 25. maj 2010.

Rådskonklusionerne af 21. og 22. maj 2007 pålagde Kommissionen at fremkomme med forslag til nedsættelse af gebyrerne hos OHIM samt at foretage en undersøgelse af, hvordan EF-varemærkesystemet fungerer.

Gebyrerne blev nedsat i 2009, og en undersøgelse blev igangsat. Resultatet af undersøgelsen kom den 15. februar 2011. Undersøgelsen konkluderede bl.a., at varemærkesystemerne inden for EU generelt fungerer godt, og at der alene er behov for mindre justeringer og moderniseringer for at sikre, at der også i fremtiden er velfungerende systemer inden for EU.

Det fremgår af rådskonklusionerne af 25. maj 2010, at der er behov for at indføre bestemmelser, som sætter rammer for samarbejdet mellem OHIM og de nationale varemærkekontorer, samt at der skabes hjemmel for, at 50 pct. af de gebyrer, som OHIM modtager for fornyelse af EF-varemærker, skal tilgå de nationale varemærkekontorer via en fair fordelingsnøgle. Disse midler skal anvendes til at finansiere harmoniseringen af praksis og udviklingen af fælles IT værktøjer mellem OHIM og de nationale varemærkekontorer. Endelig præciseres det, at der er behov for at fremsætte forslag til ændringer af både forordning og direktiv for at sikre en øget harmonisering mellem systemerne.

3. Formål og indhold

Formålet med varemærkereformen er at fremme innovation og økonomisk vækst ved at gøre ordningerne for varemærkere registrering i hele EU mere effektive og lettere tilgængelige for virksomhederne i form af lavere omkostninger, større forudsigelighed og retssikkerhed.

3.1 Forslag til ændringer af forordningen

Kommissionen foreslår bl.a. en ajourføring af forordningen ud fra et ønske om at tilpasse terminologien til Lissabontraktaten, f.eks. således, at "EF-varemærker" ændres til "europæiske varemærker". ***Dette ændres i kompromisforslaget til "EU-varemærker".***

En række af de af Kommissionen foreslåede ændringer vedrører procedurerne for ansøgning og registrering af EF-varemærker. Dette indebærer bl.a., at alene OHIM, og ikke længere de nationale kontorer skal være modtagende myndighed for ansøgninger om **EU**-varemærker. Desuden foreslås det, at OHIM ikke længere skal foretage søgning for eksisterende forvekslelige varemærker, samt at der ikke længere gives mulighed for at foretage søgninger for eksisterende kolliderende rettigheder fra de medlemsstater, der tilbyder dette. Baggrunden for dette forslag er, at mange brugere selv overvåger markedet og får foretaget disse søgninger.

I formandskabets seneste kompromisforslag foreslås det ***at opretholde søgningerne samt*** gøre det valgfrit for ansøgere at modtage resultatet af søgningen. Resultatet af søgningen vil stadig blive kommunikeret til indehaverne af de mærker, der har været nævnt i en søgerapport, så disse virksomheder bliver klar over, at der findes en ansøgning om et varemærke, der ligger tæt op af deres, ***medmindre disse virksomheder overfor OHIM har angivet, at de ikke ønsker at modtage en sådan meddelelse.*** Baggrunden for at opretholde søgningerne i kompromisforslaget er hensynet til de små og mellemstore virksomheder, som ikke er bekendte med varemærkesystemet og som derfor kan have svært ved selv at foretage sådanne søgninger og især vurdere søgeresultatet.

Herudover foreslås nye regler for varer, der indføres i toldområdet ved handel via Internettet, hvor modtageren af varen er en forbruger, samt nye regler for varer i transit i EU. Den del af forordningsforslaget, der handler om varer i transit vil medføre, at varer, der blot er i transit i EU, kan stoppes og destrueres, hvis de krænker et varemærke i EU. ***I dag kræver dette, at rettighedshaver kan bevise, at der foretages en kommerciel handling rettet mod EU. For at tilgodese hensynet til den legitime handel samt sikre, at internationale forpligtelser respekteres foreslås det i det seneste kompromisforslag, at indehaveren af et varemærke i EU kan få tilbageholdt og destrueret varer i transit. Dog bortfalder denne ret, såfremt***

ejeren af varerne i transit kan bevise, at varemærkeindehaveren ikke kan forbyde markedsføring af de pågældende varer i destinationslandet. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis varemærket ikke er gældende i destinationslandet.

Forslaget indeholder ligeledes en ændring i forhold til procedurerne i Sø- og Handelsretten i deres egenskab af EF-varemærkedomstol, som bl.a. indebærer, at Sø- og Handelsretten skal udsætte deres behandling af sagen, hvis der verserer en sag hos OHIM. Baggrunden for dette forslag er et ønske om at undgå parallel behandling, når der verserer en sag både hos OHIM og ved varemærkedomstolene.

I seneste kompromisforslag præciseres det, at de nationale varemærkedomstole kun skal udsætte behandlingen af sagen, hvis sagen ved OHIM er anlagt før sagen ved Sø- og Handelsretten. Desuden tillægges disse domstole diskretionær beføjelse til at undlade at udsætte sagens behandling, hvis der er særlige grunde til at fortsætte.

Endvidere foreslår Kommissionen en overordnet ændring af organisationsstrukturen m.v. hos OHIM, således at der sker en tilpasning til Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælleserklæring for EU agenter. Der foretages bl.a. en ændring i udpegelsen af præsidenten samt indføres et ekstra ledelsesniveau bestående af 5 medlemmer, hvoraf én er formanden for administrationsrådet, én er fra Kommissionen og 3 andre udpeges af administrationsrådet fra dets medlemmer fra medlemslandene. Herudover foreslås en ændring af budgetbestemmelserne, hvorefter et eventuelt overskud i OHIM vil kunne overføres til EU's budget.

I seneste kompromisforslag ændres disse bestemmelser i vidt omfang. Blandt andet slettes bestemmelserne om det ekstra ledelsesniveau. *Derudover modificeres bestemmelsen om overførelse af overskud til EU's budget således, at dette kun kan ske under nærmere fastsatte betingelser, herunder først efter afholdelse af udgifter til bl.a. medlemslandenes samarbejde med OHIM samt landenes udgifter i medfør af EU-varemærkesystemet i øvrigt. Endvidere præciseres det, at det er OHIM's budgetkomité, der kan træffe beslutning om overførelse af overskuddet samt, at det kun omfatter overskud genereret efter ikrafttrædelsen af forordningen.*

Kommissionen foreslår desuden, at der indføres bestemmelser om obligatorisk samarbejde mellem OHIM og de nationale varemærkekontorer for at øge harmoniseringen af praksis og udvikling af fælles IT værktøjer. Samtidig foreslås en bestemmelse, der fastsætter rammen for den finansielle støtte fra OHIM til de nationale kontorer for deltagelse i disse sam-

arbejdsprojekter. Denne støtte baserer sig på op til **10 %** af OHIM's indtægter.

Det seneste kompromisforslag lægger op til, **at** denne procentsats **skal udgøre minimum 10 % samtidig med, at der afsættes minimum 5 % af OHIM's indtægter til kompensering for landenes udgifter i medfør af EU-varemærkesystemet efter en nærmere bestemt fordelingsnøgle. Endvidere foreslås det, at det er OHIM's budgetkomité, der beslutter, hvor mange midler, der skal afsættes til dækning af landenes udgifter til samarbejdet samt beløbet til kompensering for landenes udgifter i øvrigt, dog således, at det samlede loft for disse to poster udgør 20 %.**

Endelig lægger det oprindelig forslag op til, at Kommissionen gives beføjelse til at vedtage visse regler ved en lang række delegerede retsakter bl.a. vedrørende sprogeregimet, fastsættelse af gebyrer samt procedurerne i forbindelse med sagsbehandlingen ved OHIM. Disse regler er i øjeblikket fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker og Kommissionens forordning (EF) nr. 2869/95 af 13. december 1995 om de gebyrer, der skal betales til OHIM. Forslaget om indførelse af delegerede retsakter begrundes med, at der sker en tilpasning til Lissabontraktatens artikel 290.

I **det seneste** kompromisforslag til forordningen **er alle** beføjelserne til Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter **slettet. I stedet** bibeholdes **en stor del af beføjelserne som** gennemførelsesbemyndigelser, **herunder f.eks. visse af procedurerne ved ophævelse af et varemærke**, mens visse af de eksisterende gennemførelsesbestemmelser foreslås indsat i forordningen.

For så vidt angår fastsættelsen af gebyrerne lægger det seneste kompromisforslag op til, at disse fastsættes som en del af forordningen. **Kommissionen har foreslået, at ansøgningsgebyret reduceres. I det nuværende kompromisforslag** fastholdes ansøgningsgebyret, samtidig med at gebyret for fornyelse reduceres således, at gebyret for fornyelse kommer til at svare til gebyret for ansøgning om et varemærke.

Endelig **foreslås det** som noget nyt i det seneste kompromisforslag vedrørende forordningen, at OHIM kan oprette et Center for mægling og voldgift, **hvor der** lægges op til, at konflikter, der er omfattet af forordningen og direktivet, kan behandles af dette center. P.t. kan afgørelser truffet af OHIM påklages til OHIM's appelkammer, hvis afgørelser om klager kan indbringes for EU-Domstolen. Herudover har hvert land udpeget nationale varemærkedomstole, som har kompetence i sager om krænkelse og gyldighed af EU-varemærker. **I det seneste kompromisforslag foreslås**

det, at det nye center kun kommer til at omfatte mægling, og at det kun er konflikter dækket af forordningen, der kan behandles af centret.

3.2. Forslag til ændringer af direktivet

Kommissionens forslag introducerer nye materielle regler samt indfører nye procedureregler i direktivet. Reglerne er i vidt omfang harmoniseret i forhold til reglerne i forordningen.

Forslaget indeholder bl.a. regler, der vedrører **forskellige procedurer, herunder** en tilpasning af procedureregler ved klassificering af varer og tjenesteydelser.

Ved ansøgning om et varemærke skal det angives, hvilke varer og/eller tjenesteydelser, som varemærket skal registreres for. Varer og tjenesteydelser er grupperet i 45 klasser i henhold til et internationalt klassificeringssystem, hvor hver klasse består af en nærmere defineret gruppe af varer eller tjenesteydelser (blandt andet parfumevarer og kosmetiske præparater i klasse 3). I dag dækker grundgebyret for en varemærkeansøgning 3 klasser. Forslaget indeholder en ændring således, at grundgebyret fremover kun skal dække én klasse.

I det seneste kompromisforslag gøres det valgfrit for medlemslandene, om de ønsker, at der skal betales gebyr for klasser udover den første klasse.

I Kommissionens forslag til ændring af direktivet findes **ligesom i forslag til forordningen** to bestemmelser, der giver varemærkeindehavere bedre mulighed for håndhævelse i forhold til piratkopierede og varemærkeforfalskede varer. Der foreslås således nye regler for varer, der indføres i toldområdet ved handel via Internettet, hvor modtageren af varen er en forbruger, samt nye regler om varer i transit. **I direktivet omhandler disse bestemmelser nationale varemærker, mens de i forordningen regulerer EU-varemærker.**

Endelig indeholder forslaget bestemmelser om obligatorisk samarbejde mellem OHIM og de nationale varemærkekontorer for at fremme konvergens i praksis og udvikle fælles IT værktøjer samt for at opnå sammenhængende resultater i behandlingen og registreringen af varemærker.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er i henhold til TEUF art. 118, stk. 1 samt art. 114, stk. 1, medlovgiver på både forordningen og direktivet.

Retsudvalget (JURI) udarbejdede udkast til rapporter vedrørende forslag til ændring af direktivet og forordningen den 31. juli 2013. Den endelige rapport fra JURI forelå den 17. december 2013. Europa-Parlamentets ændringsforslag blev vedtaget den 25. februar 2014.

I forhold til bestemmelsen om varer i transit har Europa-Parlamentet foreslået en ændring, hvorefter anvendelsen af bestemmelsen skal ske med forbehold for WTO reglerne og særligt artikel V i GATT vedrørende transitfrihed. Det fremgår desuden af præamblen i Europa-Parlamentets ændringsforslag, at varemærkeindehavers muligheder for at stoppe varer i transit er med forbehold for den smidige transit af generisk medicin i overensstemmelse med EU's internationale forpligtelser.

Endvidere fremgår det af Europa-Parlamentets ændringsforslag, at den finansielle ramme for støtten fra OHIM til medlemslandene i forbindelse med samarbejdsprojekter fastsættes til 20 % af OHIM's årlige indtægter og ikke 10 % som foreslået af Kommissionen.

Med hensyn til de foreslåede ændringer af OHIM's struktur kan det bl.a. nævnes, at Europa-Parlamentet foreslår, at bestemmelserne om det ekstra ledelsesniveau skal udgå. Herudover har Europa-Parlamentet foreslået ændringer til udpegelsen af præsidenten, således at dette skal ske på baggrund af en kandidatliste med mindst tre kandidater, der udarbejdes af administrationsrådets forhåndsvælgelsesudvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne, Kommissionen og Europa-Parlamentet.

Europa-Parlamentet har desuden foreslået, at gebyrerne skal fastsættes i et anneks til forordningen. Det fremgår af Europa-Parlamentets ændringsforslag, at gebyrerne skal fastsættes til et niveau, der blandt andet sikrer, at man undgår akkumulering af store overskud. Samtidig udgår Kommissionens forslag, om at betydelige overskud overføres til EU's budget. Det kan nævnes, at gebyrerne svarer til Kommissionens forslag til gebyrændringer, der medfører reducere af ansøgningsgebyret.

Derudover fremgår det af Europa-Parlamentets ændringsforslag, at beføjelserne til delegerede retsakter vedrørende fastsættelse af gebyrer samt organiseringen af OHIM's appelkammer udgår. Det kan nævnes, at Europa-Parlamentet herudover har opretholdt de øvrige bemyndigelser til delegerede retsakter, dog i visse tilfælde med nogle præciseringer. Europa-Parlamentet foreslår desuden at forlænge fristen til at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt til 4 måneder i stedet for 2 som foreslået af Kommissionen.

Europa-Parlamentet har desuden støttet Kommissionens forslag om at OHIM ikke længere skal foretage søgning for eksisterende forvekslelige

varemærker, samt at der ikke længere gives mulighed for at foretage søgninger for eksisterende kolliderende rettigheder fra de medlemsstater, der tilbyder dette.

Endvidere har Europa-Parlamentet foreslået en ny bestemmelse om oprettelse af et mæglings- og voldgiftscenter hos OHIM.

5. Nærhedsprincippet

Det fremgår af Kommissionens konsekvensanalyse (SWD (2013) 95 final af 2. april 2013), at det er nødvendigt at ændre dele af forordningen for at forbedre og strømline EF-varemærkesystemet, og at det alene er EU-lovgiver, der har kompetence til at foretage de nødvendige ændringer.

Kommissionen anfører endvidere, at der for så vidt angår forslaget til ændring af direktivet indføres et omfattende system, hvor alle spørgsmål inden for både materiel ret og procesret fastsættes, mens det nuværende niveau for tilnærmelse af lovgivningen, der er fastsat i direktivet, er begrænset til udvalgte materielle retsregler. Kommissionen anfører endvidere, at det er nødvendigt at skabe et harmonisk og overordnet system for varemærkebeskyttelsen i EU med mere ensartede materielle regler, og hvor de centrale proceduremæssige bestemmelser som minimum er kompatible.

Det er regeringens vurdering, at forslagene generelt er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Den gældende forordning finder direkte anvendelse i Danmark. Enkelte bestemmelser stiller krav til dansk lovgivning. Disse bestemmelser er gennemført ved lov om varemærker samt tilhørende bekendtgørelse og retsplejeloven.

Det gældende direktiv er i dag gennemført ved lov om varemærker, lov om fællesmærker og tilhørende bekendtgørelse.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

En vedtagelse af forslagene til ændring af forordningen vurderes som udgangspunkt ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser, idet forordningen er direkte anvendelig. Forslagets eventuelle konsekvenser for retsplejelovens regler om Sø- og Handelsretten som EF-varemærkedomstol i Danmark vil skulle overvejes nærmere.

En vedtagelse af forslagene til ændring af direktivet vil kræve ændring af varemærkeloven og den tilhørende bekendtgørelse.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslagene vurderes ikke at have væsentlige statsfinansielle konsekvenser. *En nedsættelse af ansøgningsgebyret for et EU-varemærke kan dog betyde, at virksomhederne indleverer færre danske varemærkeansøgninger, hvilket vil have begrænsede negative statsfinansielle konsekvenser. Endvidere kan en eventuel overførelse af OHIM's overskud til EU's budget mod en modregning i medlemslandenes bidrag til EU-budgettet kunne have positive statsfinansielle konsekvenser.*

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget medfører øget harmonisering af varemærkesystemerne, hvilket vil medføre øget retssikkerhed til gavn for især europæiske virksomheder. Forslaget vil desuden kunne give bedre muligheder for håndhævelse i forhold til piratkopierede varer.

Derudover vil *Kommissionens* forslag om at afskaffe søgningerne hos OHIM kunne medføre mindre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, i form af øgede udgifter til håndhævelse af varemærkerettigheder, da konflikter i større omfang vil kunne opstå efter registreringsprocessen.

Endvidere er det uklart, hvordan *Kommissionens forslag* med hensyn til varer i transit vil kunne påvirke den legitime handel med ikke-forfalskede varer, *men dette er der taget hånd om i seneste kompromisforslag.*

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslagene vurderes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Forslagene er den 3. april 2013 sendt i høring i specialudvalget for vækst og konkurrence med høringsfrist 16. april 2013.

Resultaterne af høringen i specialudvalget kan sammenfattes således:

Dansk Erhverv (DE) finder det positivt, at Kommissionen har gjort et stort stykke arbejde for at sikre yderligere samordning mellem fællesskabsordningen og de nationale ordninger. Dette vil bidrage til et reelt valg for virksomhederne mellem et europæisk varemærke eller et nationalt varemærke, der alene baserer sig på behovet for den enkelte virksomhed.

I relation til den institutionelle del mener DE, at det er vigtigt at vurdere patentkontorets virke over de seneste år med henblik på at identificere områder, hvor forvaltningen vil kunne forbedres, dette ikke mindst i lyset af den fælles erklæring om agenturer. I den forbindelse nævnes det, at som det fremgår af fælleserklæringen, skal der udføres en grundig "case-by-case" analyse for at sikre, at ændringer kun bliver foretaget, hvor der opnås forbedringer, og hvor man ikke risikerer at skade et agenturs virke, som ellers har vist sig at være en succes for det Indre Marked. DE undrer sig derfor over, at man med hensyn til en række ændringer fremsat af Kommissionen, går ud over, hvad der ligger i den fælles erklæring om agenturer, og i hvilket omfang dette kan bidrage til et mere velfungerende agentur.

DI tilslutter sig på det overordnede plan de fremsatte forslag men forbeholder sig samtidig mulighed for på et senere tidspunkt at bidrage med konkrete bemærkninger til enkeltdele af den omfattende reformpakke. Endvidere anmoder DI om løbende at blive holdt orienteret om udviklingen i forhandlingerne, idet de foreslåede ændringer har vidtrækkende konsekvenser for dansk erhvervsliv.

Lægemedel Industri Foreningen (LIF) støtter fuldt ud en modernisering af forordningen og direktivet og den overordnede målsætning om øget samarbejde mellem Harmoniseringskontoret (varemærker og designs) og de nationale varemærkemyndigheder med det formål samlet set at gøre varemærkesystemerne inden for EU mere virkningsfulde, effektive og konsekvente.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der har været afholdt en række møder i rådsarbejdsgruppen for immaterialret (varemærker), *hvor flere kompromisforslag har været drøftet. Det seneste kompromisforslag er behandlet på et møde i COREPER den 23. juli 2014, hvor formandskabet opnåede mandat til at indlede trilogforhandlinger.*

Landene har i mange henseender stået samlet i deres bemærkninger til forslagene, og kompromisforslagene har i vidt omfang taget hensyn til disse bemærkninger. Blandt andet kan nævnes, at et flertal af landene udtrykte skepsis over for de af Kommissionen foreslåede ændringer af strukturen af OHIM for at tilpasse OHIM til fælleserklæringen vedrørende decentrale agenturer. Ændringerne i kompromisforslaget til forordningen imødekommer i vidt omfang *landenes* bemærkninger.

Derudover har stort set alle landene generelt udtrykt bekymring i forhold til antallet og omfanget af delegerede retsakter især vedrørende sprogforhold og fastsættelse af gebyrer i OHIM i forslaget fra Kommissionen. Landene er derfor positive i forhold til, at *alle* beføjelser til delegerede retsakter *nu er*

fjernet og at størstedelen er lavet om til gennemførelsesretsakter, hvor medlemslandene høres igennem ekspertgrupper.

Generelt er et stort flertal af landene positive over for, at gebyrerne i kompromisforslaget fastsættes i et annekst til selve forordningen, idet fastsættelsen af gebyrerne anses for et væsentligt element i EU's varemærkesystem. ***Igennem forhandlingerne har*** landene generelt ***været*** imod Kommissionens forslag om at reducere ansøgningsgebyret for ansøgninger. Baggrunden for dette er bl.a., at endnu en sænkning af ansøgningsgebyret vil udfordre sameksistensen mellem EU-varemærkesystemet og de nationale varemærkesystemer yderligere, ***da et*** lavere gebyr for ansøgning om et EU varemærke gøre det mere attraktivt for virksomhederne at anvende EU's varemærkesystem, selvom varen kun sælges i få lande. Dette bidrager til, at varemærke registret oversvømmes med varemærker, der reelt ikke bruges, hvilket kan blokere for andre virksomheders varemærker. ***Landene er derfor positive i forhold til*** kompromisforslaget, ***som*** bibeholder det nuværende ansøgningsgebyr samtidig med at gebyrer for fornyelse af et varemærke sænkes således, at grundgebyret for fornyelse svarer til grundgebyret for ansøgning om et varemærke.

Et flertal af landene ønsker fortsat, at OHIM skal foretage søgninger efter eksisterende forvekslelige varemærker, da dette er til fordel for de små og mellemstore virksomheder, der kan have svært ved selv at foretage disse søgninger samt vurdere resultatet af disse. ***Landene er derfor positive overfor, at søgningerne bibeholdes i kompromisforslaget samtidig med, at det gøres valgfrit at modtage resultatet af søgningen.***

Endvidere har et flertal af landene udtrykt skepsis i forhold til den bestemmelse om oprettelse af et center for mægling og voldgift, der foreslås i kompromisforslaget til forordningen. Flere lande har i den forbindelse bl.a. påpeget, at bestemmelsen indikerer, at OHIM kan tvinge parterne til voldgift, hvilket er i modstrid med, at voldgiftssager som udgangspunkt beror på en frivillig aftale mellem parterne. ***Landene støtter derfor det seneste kompromisforslag, hvorefter centret kun skal omfatte mægling.***

Visse områder har under forhandlingerne været genstand for omfattende drøftelser i forsøget på at finde en løsning. Her kan bl.a. nævnes ***varer i transit*** samt bestemmelserne om anvendelsen af OHIM's overskud.

I forhold til anvendelsen af OHIM's overskud har et flertal af landene ***indledningsvist i forhandlingerne*** påpeget, at det ikke klart fremgår, at 50 pct. af de gebyrer, som OHIM modtager for fornyelse af EF-varemærker, skal tilgå de nationale varemærkekontorer til finansiering af projekter vedrørende harmoniseringen af praksis og udviklingen af fælles IT værktøjer mellem OHIM og de nationale varemærkekontorer sådan

som det fremgår af rådskonklusionerne af 25. maj 2010. *I løbet af forhandlingerne har der været forskellige forslag til, hvordan OHIM skal finansiere medlemslandenes deltagelse i samarbejdsprojekter, og hvordan OHIM's overskud i øvrigt skal anvendes, herunder om et overskud under visse nærmere betingelser skal kunne overføres til EU's budget og herefter modregnes i landenes bidrag til EU-budgettet. I formandskabets seneste kompromisforslag foreslås det, at overskuddet kun kan overføres til EU's budget under nærmere fastsatte betingelser, herunder efter at landene er kompenseret for deres udgifter til samarbejdet med OHIM samt efter OHIM har kompenseret landene for udgifter i medfør af EU-varemærkesystemet efter en nærmere beskrevet fordelingsnøgle.*

I forhold til den nye bestemmelse om varer i transit har en gruppe lande udarbejdet et non-paper til støtte for Kommissionens forslag om varer i transit. Andre lande – *herunder Danmark* - har påpeget hensynet til den legitime handel samt forholdet til internationale traktater såsom WTO og GATT's bestemmelser om freedom of transit, og disse lande *har ønsket en mere balanceret løsning. Disse lande har således i et non-paper understreget vigtigheden af, at reglerne ikke får utilsigtede konsekvenser for den lovlige handel. Formandskabets seneste kompromisforslag vedrørende varer i transit, som blev diskuteret på et møde i COREPER den 23. juli 2014, og som medfører, at indehaveren af et varemærke i EU kan få tilbageholdt og destrueret varer i transit dog således, at retten bortfalder, såfremt ejeren af varerne i transit kan bevise, at indehaveren af varemærke ikke kan forbyde markedsføring af de pågældende varer i destinationslandet, kunne accepteres af alle lande på nær et enkelt medlemsland.*

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen vil generelt arbejde for at sikre de bedste rammer for dansk erhvervsliv. Regeringen støtter arbejdet med en varemærkereform og er generelt positiv over for en øget harmonisering mellem varemærkesystemerne, hvor det er til gavn for brugerne af systemerne.

Regeringen er positiv over for formandskabets kompromisforslag om, at OHIM's gebyrer skal fastsættes i forordningen i stedet for ved delegeret retsakt som foreslået i Kommissionens forslag. Regeringen har som udgangspunkt et forbehold over for en yderligere sænkning af ansøgningsgebyret. Det er regeringens opfattelse, at ansøgningsgebyret skal afspejle, at der gives en eneret, herunder størrelsen af det territorium, som beskyttelsen omfatter og dermed give virksomhederne et incitament til at søge om beskyttelse på de markeder, som de reelt er interesseret i at gøre forretning i. Herved sikres, at varemærkeregistret ikke oversvømmes med varemærker, der ikke bruges, hvilket vil være en ulempe for systemet og virksomhederne.

Regeringen vil derudover være opmærksom på, hvorvidt andre gebyrer med fordel kan ændres med henblik på at undgå ubrugte varemærker i registret, give tredjemand lettere adgang til at anmode om ophævelse af varemærker samt sikre en balancering af OHIM's budget. ***Regeringen støtter derfor det seneste kompromisforslag, hvor indsigelses-, ophævelses- samt appelgebyret reduceres.***

Regeringen er positiv over for bestemmelser, der har til formål at bekæmpe piratkopiering og varemærkeforfalskning og styrker håndhævelsen på dette område.

Med hensyn til bestemmelsen om varer i transit er det vigtigt at reglerne ikke har u hensigtsmæssige konsekvenser for den legitime handel. Fx bør generisk medicin kunne transporteres igennem EU på sin vej til udviklingslandene, selvom det krænker et varemærke i EU. Herudover er regeringen opmærksom på, at forholdet til internationale frihandelsregler skal respekteres. ***Regeringen er derfor positiv over for det seneste kompromisforslag, idet varemærkeindehaverens ret til at stoppe og destruere varer, der blot er i transit, bortfalder, hvis ejeren af varerne i transit kan bevise, at varemærkeindehaveren ikke kan forbyde markedsføring af de pågældende varer i destinationslandet.***

Regeringen er af den opfattelse, at OHIM's overskud som udgangspunkt skal overføres til EU's budget, således at overskuddet modregnes i medlemslandenes generelle bidrag til EU-budgettet. Relevante projekter til fremme og optimering af OHIM's virke, herunder støtte til at dække de nationale kontorers omkostninger ved deltagelse i projekter i samarbejde med OHIM ***samt landenes udgifter i medfør af EU-varemærkesystemet***, bør indbudgetteres på linje med andre udgifter i OHIM's årlige budgetter. ***Regeringen er således positiv over for den løsning, som findes i det seneste kompromisforslag, hvorefter OHIM's budgetkomité, når visse betingelser er opfyldt, kan beslutte at overføre et overskud til EU's budget. Dette sikrer, at den sædvanlige beslutningsprocedure i OHIM for så vidt angår økonomiske beslutninger respekteres.***

Regeringen ***støtter*** kompromisforslaget, hvorefter ***alle*** bemyndigelser til delegerede retsakter ***er fjernet og i vidt omfang ændret til gennemførselsbemyndigelser, hvor reglerne udarbejdes under involvering af medlemslandene således, som dette også sker i dag.***

Regeringen deler den generelle skepsis blandt medlemsstaterne med hensyn til artikel 137a om oprettelse af et center for mægling og voldgift, herunder bl.a. i forhold til forslaget om, at OHIM på eget initiativ kan indlede en voldgiftssag, som normalt beror på en frivillig aftale mellem parterne. ***Rege-***

ringen er derfor positiv overfor kompromisforslaget, hvorefter centret kun omfatter mægling.

Regeringen er *endvidere* positiv over for, at bestemmelsen om, at OHIM foretager søgninger for eksisterende forvekslelige varemærker genindsættes i kompromisforslaget, idet dette er til gavn ikke mindst for små- og mellemstore virksomheder, der har svært ved selv at foretage sådanne søgninger samt vurdere resultatet af disse. Regeringen er i den forbindelse positiv overfor, at det gøres valgfrit for ansøgere om de ønsker at modtage resultatet af søgningen, idet større virksomheder kan have et ønske om selv at foretage disse søgninger. Regeringen er desuden af den opfattelse, at søgningerne både bør omfatte eksisterende forvekslelige EU- samt nationale varemærker, *og at det ligeledes bør gøres valgfrit, om en indehaver af et EU-varemærke ønsker at modtage besked fra OHIM, når deres mærke har været nævnt i en søgerapport.*

Regeringen har visse bekymringer i forhold til forslaget, om, at SØ- og Handelsretten i deres egenskab af EF-varemærkedomstol skal udsætte deres behandling af sagen, hvis der verserer en sag hos OHIM. Det skyldes, at forslaget vil betyde, at en mulig krænker ved at anlægge sag hos OHIM kan forsinke en allerede anlagt sag ved domstolene. Regeringen er således positiv overfor ændringen i kompromisforslaget, der medfører, at dette kun gælder, såfremt sagen på tidspunktet for anlæggelsen af sag hos domstolene, allerede verserer hos OHIM *samt at SØ- og Handelsretten tillægges en diskretionær beføjelse til at undlade at udsætte sagens behandling, hvis der er særlige grunde til at fortsætte behandlingen.*

Det er endvidere regeringens opfattelse, at forslagene om ændringer vedrørende OHIMs funktionsmåde, opgavevaretagelse og samarbejdsaktiviteter bør være udtryk for en samlet afvejning af alle implicerede interesser, herunder at ændringer i den eksisterende struktur m.v. i OHIM begrænses til tilfælde, hvor det er sandsynliggjort, at ændringen vil have en gavnlig effekt for OHIM samt brugerne af systemet. Regeringen er derfor positiv over for de ændringer, som indgår i kompromisforslaget til forordningen.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg den *15. maj* 2014 til orientering.

Rådskonklusioner vedr. industriel konkurrenceevne

Nyt notat

1. Resumé

Det italienske formandskab vil på rådsmødet den 25.-26. september 2014 vedtage rådskonklusioner vedrørende industriens generelle konkurrenceevne, integrering af industripolitiske hensyn i andre politikområder og en styrkelse af Rådets (konkurrenceevne) og Højniveaugruppen for konkurrenceevne og væksts rolle generelt.

Rådskonklusionerne skal fungere som indspil til Kommissionens kommende køreplan for fremme af industrien, samt bidrage til at integrere hensynet til industriens konkurrenceevne i andre politikområder.

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Sagen er sat på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 25.-26. september 2014 til vedtagelse af rådskonklusioner og politisk drøftelse.

2. Baggrund

Indsatsen vedrørende europæisk industripolitik er forankret i Europa 2020 flagskibsinitiativet, "En integreret industripolitik for en globaliseret verden" (KOM(2010) 614), der blev fremsat i 2010 som et led i Europa 2020 strategien. Industripolitikken er senest ajourført ved Kommissionens meddelelse af den 22. januar 2014 "En industriel renæssance i Europa" (KOM(2014) 14), hvor Kommissionen præsenterede en overordnet målsætning om, at industrien i 2020 skal bidrage med 20 pct. af EU's BNP, bl.a. ved at sikre, at industriens konkurrenceevne tænkes sammen med andre politikområder.

Det Europæiske Råd understregede i konklusionerne fra marts 2014, at Europa har brug for et stærkt og konkurrencedygtigt industrigrundlag og opfordrede Kommissionen til at forelægge en køreplan for, hvordan målsætningerne i meddelelsen "En industriel renæssance i Europa" skulle nås. Det Europæiske Råd opfordrede ligeledes til, at aspekter vedrørende industriens konkurrenceevne systematisk integreres i alle EU's politikområder og indgår i konsekvensanalyser. Det Europæiske Råd vedtog med konklusionerne i juni 2014 bilaget "Strategisk dagsorden for Unionen i en tid med forandringer", hvor et stærkt og konkurrencedygtigt industrigrundlag blev fremhævet som et vigtigt element i at styrke EU's globale attraktivitet.

Det italienske formandskab vil på rådsmødet (konkurrenceevne) den 25.-26. september vedtage rådskonklusioner, der skal fungere som indspil til Kommissionens køreplan for fremme af industrien, samt om at integrere hensynet til industriens konkurrenceevne i andre politikområder.

3. Formål og indhold

Formandskabets udkast til rådskonklusioner fokuserer på tre overordnede emner: Industriens generelle konkurrenceevne, integrering af industripolitiske hensyn på andre politikområder (såkaldt ”mainstreaming”) samt styrkelse af Rådet (konkurrenceevne) og Højniveaugruppen for konkurrenceevne og væksts rolle generelt.

Vedrørende *industriens generelle konkurrenceevne* bakker konklusionerne op om Kommissionens meddelelse ”En industriel renæssance i Europa” og støtter Det Europæiske Råds opfordring til Kommissionen om at fremsætte en køreplan for at fremme industriens konkurrenceevne. Det understreges, at industripolitikken skal bidrage til at opnå målsætningerne i Europa 2020-strategien og opfordrer til, at konkurrenceevnehensyn integreres i det europæiske semester for at opnå balance mellem mikro- og makroøkonomiske vækstelementer.

I konklusionsudkastet foreslås det at anbefale Det Europæiske Råd at vedtage målsætningen om, at industrien i 2020 skal udgøre 20 pct. af EU’s samlede BNP, ligesom Kommissionen opfordres til at undersøge, hvordan målsætningen bedre kan integreres i revisionen af Europa 2020-strategien. Det anbefales endvidere at inkludere industripolitikken i vækst- og jobpagten, særligt vedrørende de serviceerhverv, der har størst betydning for industrien, samt initiativer rettet mod små- og mellemstore virksomheder. Endelig opfordres medlemsstaterne og andre interessenter til at tage aktiv del i midtvejsevalueringen af Europa 2020-strategien.

Konklusionerne udtrykker opbakning til Kommissionens tilgang til industripolitik og opfordrer Kommissionen til yderligere sektorspecifikke initiativer. Kommissionen opfordres til at inkludere pålidelig adgang til ressourcer til lave, konkurrencedygtige priser og ressourceeffektivitet som en del af køreplanen for fremme af industripolitikken, ligesom den forestående revision af Kommissionens handlingsplan for små- og mellemstore virksomheder (Small Business Act) bør føre til fremskridt i implementeringen af initiativer rettet mod små- og mellemstore virksomheder.

Vedrørende *integrering af industripolitiske hensyn på andre politikområder* gentages Det Europæiske Råds opfordring til at integrere industriens konkurrenceevne i andre politikområder og være en del af Kommissionens konsekvensanalyser. Rådet opfordrer EU’s institutioner og medlemsstaterne til

at forbedre koordinationen og skabe synergi mellem de enkelte politikområder, og Kommissionen opfordres til at fokusere på at fremme konkurrenceevne og innovation i sit strategiske arbejdsprogram fra 2015 og frem. Endelig opfordres medlemsstaterne til at supplere initiativer på europæisk niveau med nationale eller regionale initiativer, der kan styrke industriens konkurrenceevne.

Konklusionerne peger på, at der er behov for at styrke forudgående konsekvensanalyser gennem øget inddragelse af interessenter. Kommissionen opfordres til at styrke redskaberne til at monitorere EU's konkurrenceevne, særligt i forbindelse med den årlige konkurrenceevnerapport, blandt andet ved i højere grad at fremhæve sektor- og værdikædespecifikke undersøgelser. Kommissionen opfordres ligeledes til at afsøge mulighederne for, at konkurrenceevnerapporten kan fungere som komplement til den årlige vækstundersøgelse, ligesom der opfordres til at sikre en effektiv implementering af konkurrenceevnetests, der skal hjælpe medlemsstaterne til at vurdere konsekvenserne ved de enkelte forslag og fremlægge det for Rådet (konkurrenceevne), hvis enkelte forslag påvirker en medlemsstat uforholdsmæssigt.

Konklusionerne understreger betydningen af at styrke Kommissionens konsekvensanalyser og særligt tillægge betydningen for industriens konkurrenceevne større vægt og forbedre inddragelsen af interessenter, for eksempel ved at give interessenterne mulighed for at kommentere på forslag før de vedtages af Kommissionen. Der opfordres ligeledes til, at Kommissionen vurderer relevansen af at etablere nye interessentfora for industrisektoren, der kan bistå i arbejdet med at restrukturere den europæiske industri, og påpeger særligt et behov for et forum for energiintensive virksomheder. Endelig opfordres Kommissionen til at udarbejde en jævnligt opdateret liste over EU-forslag med stor betydning for konkurrenceevnen.

Vedrørende afsnittet om at styrke Rådet (konkurrenceevne) og Højniveaugruppen for konkurrenceevne og vækst opfordres medlemsstaterne til at fremsætte forslag til et revideret flerårigt arbejdsprogram for højniveaugruppen, så gruppen får bedre muligheder for at støtte op om Rådets arbejde. Derudover opfordres der til at iværksætte foranstaltninger med henblik på at etablere en fast formand for højniveaugruppen.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Rådskonklusionerne om europæisk industri har været sendt i høring i Specialudvalget for Konkurrenceevne-, Vækst- og Forbrugerspørgsmål med frist den 20. august 2014. I den forbindelse er der indkommet følgende bemærkninger fra Dansk Erhverv og DI:

Dansk Erhverv finder det positivt, at Rådet ønsker at sætte fokus på europæiske virksomheders konkurrenceevne og glæder sig særligt over initiativer, der sigter mod bedre konsekvensanalyser af lovforslag. Organisationen hilser derfor et samlet overblik over de byrder og omkostninger, der pålægges virksomhederne, særligt velkommen.

Dansk Erhverv er imidlertid imod at opstille mål for enkelte sektors andel af økonomien og opfordrer kraftigt til, at sektorneutralitet bør være udgangspunktet for EU's erhvervspolitik, så udviklingen i økonomisk betydning af erhvervslivets sektorer sker naturligt og dynamisk. Dansk Erhverv peger i den sammenhæng på, at antallet af arbejdspladser i servicesektoren skal være på højde med industrien, hvis man alene ser på de direkte eksportarbejdspladser. Det påpeges, at samfundets sektorer har gavn af hinanden, og at fremme industrien på bekostning af andre sektorer vil være en skadelig strategi.

Dansk Erhverv finder det positivt, at der lægges op til yderligere overvågning af udviklingen i konkurrenceevnen men mener, at dette skal gælde hele erhvervslivet og ikke kun industrien. Dansk Erhverv er meget enig i, at Kommissionens konsekvensanalyser bør styrkes markant og støtter særligt

muligheden for, at interessenter kan komme med indspark i hele konsekvensanalysefasen.

Endelig ser Dansk Erhverv frem til revisionen af handlingsplanen for små- og mellemstore virksomheder men understreger, at revisionen ikke kun skal fokusere på industrivirksomheder, ligesom det særlige fokus på at nedbringe energipriserne for industrivirksomheder er problematisk, idet det bryder med princippet om sektorneutralitet.

DI hilser udkastet til rådskonklusioner velkomment og finder det afgørende, at vækst og jobskabelse sættes øverst på den politiske dagsorden. DI understreger, at der er brug for at skabe optimale rammebetingelser for innovative, produktive og konkurrencedygtige europæiske virksomheder, og at et åbent europæisk marked er et vigtigt redskab for europæiske virksomheder til at tiltrække nødvendige investeringer og klare sig i den globale konkurrence.

DI bifalder, at udkastet til rådskonklusioner er præget af en horisontal tilgang til industriel konkurrenceevne og finder, at der er brug for at integrere industriel konkurrenceevne i alle politikområder.

Endelig foreslår DI at styrke afsnittet om interessentinddragelse ved også at inkludere den horisontale indsats på bedre regulerings-området, særligt på baggrund af gode erfaringer med regeringens Virksomhedsforum. DI finder, at et lignende forum på EU-niveau kan adressere u hensigtsmæssigheder i implementeret EU-lovgivning og supplere og styrke de nationale regelforenklingsindsatser.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Rådskonklusionerne er blevet drøftet i rådsarbejdsgruppen for konkurrenceevne og vækst den 10. juli, den 17. juli og den 25. juli 2014. En række medlemsstater udtrykte modstand mod at fastsætte et mål om, at industrien skal udgøre 20 % af EU's BNP i 2020, samt mod at inkludere industripolitik i Europa 2020-strategien, det europæiske semester og vækst- og jobpagten. Der var til gengæld bredere opbakning til de to øvrige emner, idet der stadig var en del uafklarede spørgsmål.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen er enig i, at europæisk industri spiller en central rolle i forhold til at skabe vækst og jobs i Europa. Regeringen støtter, at der sikres gode rammer for den europæiske industri til gavn for bl.a. produktionsarbejdspladser i Europa.

Regeringen støtter ikke et mål for industriens andel af BNP på 20 pct., idet dette kan benyttes som løftestang til at beskytte særlige sektorer. Der bør i stedet arbejdes for at skabe gode rammebetingelser for europæisk industri via et velfungerende indre marked samt større fokus på at indtænke, hvordan man kan fremme værdiskabelsen i industriens samlede værdikæde til gavn for øget produktivitet og konkurrenceevne.

Regeringen er enig i, at der er behov for at integrere konkurrenceevne i andre politikområder men finder, at der bør være tale om konkurrenceevne generelt frem for specifikt for industrien. I den forbindelse støtter regeringen særligt styrket inddragelse af interessenter, samt at Kommissionens konsekvensanalyser forbedres. Regeringen vil imidlertid lægge vægt på, at konkurrenceevnehensyn integreres på lige fod med andre politikområder. Det er regeringens holdning, at fokus bør være på at forbedre EU's konkurrenceevne generelt frem for at iværksætte sektorspecifikke initiativer.

Endelig støtter regeringen at styrke Højniveaugruppen for konkurrenceevne og vækst gennem etableringen af en fast formand og et langsigtet arbejdsprogram. Regeringen lægger dog vægt på, at en selvstændig gruppe med en fast formand som udgangspunkt ikke skal ændre på arbejdsgangene i Rådet.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Midtvejsevaluering af Europa2020-strategien

Nyt notat

1. Resumé

Kommissionen offentliggjorde i marts 2014 en meddelelse om status for EU's vækststrategi, Europa 2020. Der gennemføres en midtvejsevaluering af strategien, som forventes at løbe ind i 2015.

I den forbindelse planlægger det italienske formandskab at sætte evalueringen af Europa 2020-strategien på dagsordenen i flere rådsformationer i løbet af efteråret 2014 med henblik på at komme med input til Kommissionen.

Drøftelsen i Rådet (konkurrenceevne) forventes at handle om, hvordan strategien mere effektivt kan fremme vækst og beskæftigelse.

Sagen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Sagen er sat på dagsordenen til rådsmødet (konkurrenceevne) den 25.-26. september til politisk drøftelse.

2. Baggrund

EU's 10-årige vækststrategi, Europa 2020, blev vedtaget af Det Europæiske Råd i juni 2010 og afløste Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse. Formålet med Europa 2020 er at styrke EU's langsigtede vækstpotentiale, bl.a. ved at håndtere de udfordringer EU står over for i forhold til den aldrende befolkning, klimaændringer og konkurrencen i den globale økonomi. Ligeledes sikres, at der både på nationalt - og EU plan arbejdes for vækst, beskæftigelse, produktivitet og social samhørighed.

I strategien er opstillet fem overordnede EU-mål frem mod 2020:

- 75 pct. af befolkningen mellem 20 og 64 år skal være i beskæftigelse.
- 3 pct. af EU's BNP skal investeres i forskning og udvikling.
- EU's 20/20/20-klimamål skal indfries.
- Antallet af elever, der forlader skolen før tid, skal ned under 10 pct., og mindst 40 pct. af de 30-34-årige skal have en videregående uddannelse.
- Antallet af fattige og socialt udstødte skal reduceres med 25 procent.

Strategien omfatter også syv flagskibsinitiativer, der skal sikre fremskridt og forpligte EU og medlemslandene på de områder, der prioriteres under

Europa 2020, bl.a. innovation, den digitale økonomi, beskæftigelse, unge, industripolitik, fattigdom og ressourceeffektivitet.

Europa 2020-strategiens mål drøftes som led i det europæiske semester, dels i forbindelse med fastlæggelse af prioriteterne i Kommissionens årlige vækstundersøgelse, dels i Kommissionens analyser af de nationale reformprogrammer, der ligger til grund for de årlige landespecifikke anbefalinger.

3. Formål og indhold

Kommissionen offentliggjorde i marts 2014 en meddelelse om status for Europa 2020 og har efterfølgende i maj 2014 lanceret en offentlig høring om videreudvikling af strategien. Den offentlige høring, der ventes afsluttet den 31. oktober 2014, skal ses som et input til den planlagte midtvejsevaluering af strategien i foråret 2015. Der foreligger således endnu ingen konkrete anbefalinger fra Kommissionen.

Kommissionen vurderer i sin statusmeddelelse, at Europa 2020-strategien er lige så relevant i dag som i 2010, herunder at de fleste af de langsigtede udfordringer grundlæggende er de samme. Kommissionens analyser peger på, at erfaringerne med målene og flagskibsinitiativerne i strategien har været blandede. EU er godt på vej til at opfylde eller komme tæt på målene for uddannelse, klima og energi, mens der stadig skal tages foranstaltninger, hvis målene for beskæftigelse, forskning og udvikling og fattigdomsbekæmpelse skal opnås. Kommissionen påpeger, at den koordination, der gennemføres i EU hvert år inden for rammerne af det europæiske semester, er et potentielt effektivt instrument til at opfylde alle målene i Europa 2020-strategien.

Det italienske EU-formandskab ventes at sætte evalueringen af Europa 2020-strategien på dagsordenen i flere rådsformationer i løbet af efteråret 2014. Drøftelsen i Rådet (konkurrenceevne) forventes at handle om, hvordan strategien mere effektivt kan fremme vækst og beskæftigelse.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Sagen har ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er endnu ikke kendskab til andre landes holdninger.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen er enig i, at de overordnede prioriteter og mål i Europa 2020-strategien fortsat er relevante og velbegrundede.

Regeringen støtter et øget fokus på, hvordan man konkret kan styrke EU's vækstpotentiale, f.eks. gennem strukturreformer på nationalt plan og gennem videreudvikling af det indre marked på EU-plan.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Net- og informationssikkerhedsdirektivet (NIS)

Revideret notat. Ændringer er markeret med fed og kursiv.

1. Resumé

Forslaget har til formål at sikre et højt niveau for net- og informationssikkerhed i EU ved at pålægge medlemsstaterne, de offentlige myndigheder samt en bred række markedsoperatører at foretage en række organisatoriske og sikkerhedsmæssige foranstaltninger. Medlemsstaterne skal bl.a. etablere en national kompetent myndighed og en it-beredskabsenhed samt samarbejde med myndighederne i de andre medlemsstater, mens de offentlige myndigheder og markedsoperatørerne bliver pålagt en række sikkerhedskrav samt en anmeldelsespligt ved sikkerhedshændelser.

Forslaget skønnes at have lovgivningsmæssige konsekvenser samt mindre statsfinansielle konsekvenser og administrative konsekvenser for erhvervslivet. Det er forventningen, at forslaget vil have positive samfundsøkonomiske gevinster, da det skal bidrage til øget modstandsdygtighed og færre brud på net- og informationssikkerheden til fordel for den generelle funktion af samfundet.

Forslaget er ikke sat på dagsordenen for næste rådsmøde, men forventes at være på dagsordenen for et kommende rådsmøde som a-punkt.

2. Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2013) 48 af 7. februar 2013 fremsendt forslag til et direktiv om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles niveau for net- og informationssikkerhed i hele EU. Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 114 og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Kommissionen offentliggjorde i 2001 sin første meddelelse om net- og informationssikkerhed (NIS), som sidenhen blev fulgt op af en række andre initiativer på EU-plan, herunder oprettelsen af Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) i 2004.

Det seneste tiltag er den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens Højtstående Repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om en europæisk strategi for cybersikkerhed, der blev fremlagt den 7. februar 2013 og vedtaget på Rådet for Generelle Anliggender (GAC) den 25. juni 2013.

Strategiens mål er at garantere et sikkert og pålideligt digitalt miljø samtidig med, at de grundlæggende rettigheder og værdier i EU fremmes og beskyttes. Det foreslåede direktiv er et væsentligt initiativ under strategien.

3. **Formål og indhold**

Formålet med direktivforslaget er at sikre et højt fælles niveau for net- og informationssikkerhed i forhold til internettet samt private netværk og informationssystemer. Dette er en del af den infrastruktur for informations- og kommunikationsteknologi (IKT), som medlemsstaterne i dag er afhængige af både på nationalt plan og på tværs af landegrænser.

IKT-infrastrukturen er i dag – bortset fra på teleområdet – præget af medlemsstaternes frivillige tilgang til net- og informationssikkerhed, hvilket i henhold til forslaget ikke yder tilstrækkelig beskyttelse mod hændelser og risici i EU.

Krav til sikkerhed og integritet på teleområdet er i dag reguleret i medlemsstaterne på baggrund af artikel 13a og 13b i rammedirektivet om elektronisk kommunikation (herefter rammedirektivet). Udbydere, der er omfattet af rammedirektivet, er derfor undtaget i det foreliggende forslag til et NIS-direktiv.

En hændelse er i forslaget defineret som ”enhver omstændighed eller begivenhed, der har en faktisk negativ indvirkning på sikkerheden” og kan opstå som følge af menneskelige fejl, naturbegivenheder, tekniske fejl eller ond-sindede angreb. Disse hændelser bliver stadig mere omfattende, de sker hyppigere, og de er mere komplekse.

For at øge niveauet for net- og informationssikkerhed indeholder det foreslåede direktiv følgende centrale emner:

Minimumskapacitet (kapitel II)

Alle medlemsstater pålægges at sikre, at de hver har et minimum af kapaciteter ved at udpege én national kompetent myndighed for sikkerheden af net og informationssystemer, oprette en it-beredskabsenhed (CERT) og vedtage en national NIS-strategi og NIS-samarbejdsplan.

En national NIS-strategi skal angive strategiske mål og konkrete politiske og lovgivningsmæssige foranstaltninger med henblik på at nå og opretholde et højt niveau for net- og informationssikkerhed. Strategien skal omfatte den nationale NIS-samarbejdsplan, der som minimum skal indeholde:

- En plan til brug ved identifikation af risici og vurdering af potentielle begivenheders (truslers) konsekvenser.

- Definition af roller og ansvarsområder for de forskellige aktører, der er involveret i planens gennemførelse.
- Definition af samarbejds- og kommunikationsprocesser, som sikrer forebyggelse, detektion, reaktion, reparation og genopretning, og er moduleret i forhold til alarmniveauet.
- En køreplan for NIS-øvelser og praktisk uddannelse for at styrke, validere og teste planen.

Samarbejdsnetværk (kapitel III)

De nationale kompetente myndigheder og Kommissionen skal samarbejde i et netværk, der muliggør sikker og effektiv samordning, herunder også koordineret informationsudveksling via et sikret *informationsudvekslingssystem* samt detektering og indsats på EU-plan. Inden for dette netværk udveksler medlemsstaterne information og samarbejder for at imødegå trusler og hændelser, *eksempelvis på baggrund af rundsendte tidlige varslinger*.

Direktivforslaget giver desuden Kommissionen mulighed for ved gennemførelsesretsakt at fastlægge, hvordan samarbejdsnetværket nærmere skal samarbejde samt til at vedtage en EU NIS samarbejdsplan, der bl.a. skal indeholde køreplaner for øvelser, identifikation af roller og ansvarsområder i forbindelse med en eventuel samordnet indsats. Hvornår der skal ske rundsendelse af en tidlig varsling, fastlægges af Kommissionen ved delegerede retsakter.

I relation til informationsudvekslingssystemet giver direktivforslaget Kommissionen mulighed for ved delegerede retsakter at uddybe, hvad medlemsstaterne skal gøre for at blive tilsluttet informationsudvekslingssystemet, samt ved gennemførelsesretsakt at beslutte hvilke medlemsstater der kan få adgang til systemet.

Krav til offentlige myndigheder og markedsoperatører (kapitel IV)

Forslaget sigter – med rammedirektivet som forlæg – mod at sørge for, at der udvikles en risikostyringskultur, hvor information om trusler og hændelser udveksles.

Markedsoperatører og offentlige myndigheder forpligtes derfor til:

- at gennemføre risikostyring, dvs. foretage en vurdering af de risici, de står overfor, og til at vedtage passende og forholdsmæssige foranstaltninger til at sikre net- og informationssikkerheden på deres område, samt
- at anmelde hændelser, der i alvorlig grad truer deres net- og informationssystemer, og som har væsentlig indvirkning på tjenesternes kontinuitet.

Direktivforslaget giver Kommissionen mulighed for ved gennemførelsesretsakter at vedtage en liste over de standarder, som medlemsstaterne kan opfordre markedsoperatørerne til at bruge.

Markedsoperatører afgrænses i direktivforslaget til særligt kritiske infrastrukturer inden for eksempelvis bank-, energi-, transport- og sundhedssektorerne samt leverandører af informationssamfundstjenester såsom e-handelsplatforme, internetbetalingstjenester, sociale netværk, søgemaskiner, cloud computing-tjenester og applikationsforhandlere.

Kravene gælder ikke for såkaldte mikrovirksomheder. Det vil sige virksomheder, der beskæftiger under 10 personer, og som har en årlig omsætning eller samlet årlig balance, der ikke overstiger 15 mio. kr.

Direktivforslaget giver Kommissionen mulighed for ved gennemførelsesretsakter at fastlægge proceduren og formaterne for markedsoperatørernes og de offentlige myndigheders indrapportering af hændelser, samt ved delegerede retsakter at fastlægge hvornår en hændelse skal rapporteres til den kompetente myndighed.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentets ændringsforslag til direktivforslaget var til afstemning på plenarforsamlingen den 13. marts 2014.

Ændringsforslagene kan kort opsummeres som følger:

- Det skal være muligt for medlemsstaterne at udpege mere end én kompetent myndighed, når blot der også udpeges et koordinerende kontaktpunkt. Det ønskes også begrænset, hvilke myndigheder der skal kunne udnævnes som kompetent myndighed.
- Det skal på tilsvarende måde være muligt at have mere end én CERT til at løse opgaverne efter direktivet – evt. fordelt efter sektorer.
- Direktivforslagets anvendelsesområde ønskes begrænset til de særligt samfundskritiske infrastrukturer, der nu også skal omfatte ”internet exchange points”, vandforsyning og fødevarekæden. Offentlige myndigheder og informationssamfundstjenesterne tages på den baggrund ud af direktivforslaget. Anmeldelse af hændelser på frivillig basis skal dog fortsat være en mulighed.

- Kriterierne for hvornår en hændelse er tilstrækkeligt alvorlig til at udløse anmeldelsespligt fastsættes nu direkte i direktivet i stedet for at være udlagt til delegerede retsakter.

5. Nærhedsprincippet

Det er Kommissionens opfattelse, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Kommissionen fremhæver, at målet med forslaget ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene og derfor bedre nås på EU-plan under henvisning til net- og informationssikkerheds grænseoverskridende karakter. En passende grad af samordning mellem medlemsstaterne vil kunne sikre, at trusler og hændelser takles effektivt i den tværnationale sammenhæng, hvori de opstår. En tilgang baseret på frivillighed har hidtil kun ført til samarbejde mellem et mindretal af medlemsstater med højt kapacitetsniveau. Yderligere vurderer Kommissionen, at forskellene mellem de relevante lovgivninger og politikker udgør en hindring for virksomheder, der ønsker at drive forretning i flere lande, og for opnåelse af globale stordriftsfordele.

På det foreliggende grundlag er det regeringens vurdering, at nærhedsprincippet er overholdt.

6. Gældende dansk ret

Ansvar for net- og informationssikkerheden i Danmark varetages af de respektive sektorer i henhold til sektoransvarsprincippet. Det reguleres på nuværende tidspunkt kun i relation til telesektoren ved § 8 a og §§ 62-64 i *lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, jf. lovbekendtgørelse nr. 128 af 7. februar 2014*, og udmøntet i bekendtgørelse nr. 396 af 21. april 2011 om rammerne for informationssikkerhed og beredskab (*som ændret ved bekendtgørelse nr. 1025 af 21. august 2013*) samt bekendtgørelse nr. 445 af 11. maj 2011 (som ligeledes ændret ved bekendtgørelse nr. 1025 af 21. august 2013) om informationssikkerhed og beredskab for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (informationssikkerhedsbekendtgørelsen).

Danmark har desuden siden 2011 haft en statslig netsikkerhedstjeneste under Center for Cybersikkerhed ved Forsvarets Efterretningstjeneste, der hviler på lov nr. 713 af 25. juni 2014 om Center for Cybersikkerhed samt bekendtgørelse nr. 772 af 26. juni 2014 om tilslutning til Center for Cybersikkerheds netsikkerhedstjeneste.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget vil have lovgivningsmæssige konsekvenser ved gennemførelse af direktivet i dansk ret, da der indføres nye krav til alle offentlige myndigheder og i vid udstrækning til markedsoperatører.

Statsfinansielle konsekvenser

Det vurderes, at forslaget vil have begrænsede statsfinansielle konsekvenser i form af omkostninger til foranstaltninger og etableringer relateret til implementeringen og håndhævelsen af sikkerheds- og rapporteringskravene samt håndteringen af hændelser og trusler. Jævnfør den gældende budgetvejledning afholdes omkostningerne indenfor de relevante ressortministeriers eksisterende rammer.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det er forventningen, at en højere net- og informationssikkerhed vil føre til færre nedbrud og øget modstandsdygtighed i forhold til internetbaseret kriminalitet. Dette kan være med til at forbedre det indre markeds funktion samt bidrage til udviklingen af et digitalt indre marked, og forslaget vurderes på denne baggrund at kunne have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vurderes at få mindre administrative konsekvenser for de omfattede virksomheder, der i forslaget er udpeget som markedsoperatører. De administrative konsekvenser vurderes til dels at bestå af omstillingsbyrder, dels at bestå af løbende byrder. Omstillingsbyrden består i at indføre et øget niveau af informationssikkerhed, herunder med henblik på at efterleve de sikkerhedskrav, der følger af forslaget. De løbende byrder består i at sikre en opdateret risikovurdering og dermed sikringsforanstaltninger, der bl.a. svarer til den teknologiske udvikling, samt anmelde hændelser til den nationale kompetente myndighed.

10. Høring

Forslaget har været sendt i høring i Specialudvalget for Konkurrenceevne-, Vækst- og Forbrugerspørgsmål.

Der er modtaget høringssvar fra Dansk Metal, Dansk Industri/ITEK, Finansrådet, Ingeniørforeningen (IDA), KL, Landbrug og Fødevarer, LO, Rådet for Digital Sikkerhed, Dansk Aktionærforening og FSR–danske revisorer.

Overordnet støtter Dansk Metal, Dansk Industri/ITEK, Ingeniørforeningen (IDA), KL, Landbrug og Fødevarer, LO og Rådet for Digital Sikkerhed forslaget om at sikre et højt fælles niveau for net- og informations-sikkerheden, men med visse bemærkninger. Finansrådet støtter op om initiativer, der kan dæmme op for den stigende kriminalitet på IT-området, men finder det ikke hensigtsmæssigt at bruge regulering som det vigtigste middel. Dansk Aktionærforening og FSR–danske revisorer har svaret, at de ingen bemærkninger har til forslaget.

Dansk Metal påpeger, at direktivforslagets formål er afgørende vigtig både i forhold til enkeltindividers tillid til digitale tjenester og i forhold til at opnå de mål for informationstjenesters anvendelse, som bl.a. skitseres i Europas Digitale Dagsorden. Endvidere noterer Dansk Metal tilfredshed med, at direktivforslaget lægger op til, at bestemmelserne i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) udvides til også at gælde for vigtige udbydere af informationssamfundstjenester som defineret i direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet).

Dansk Industri/ITEK anbefaler, at der tages initiativer til en grundig offentlig debat om net- og informationssikkerhed fremadrettet, f.eks. ved en konference. DI/ITEK fremhæver området for standarder, og pointerer, at der i det europæiske arbejde kan inddrages materiale, som allerede foreligger fra USA, f.eks. CIP-standarderne lavet af NERC (North American Electric Reliability Corporation) og NIST (National Institute of Standards and Technology), der har udviklet standarder inden for kritisk infrastruktur. DI/ITEK anfører desuden, at grænsen mellem cyberkriminalitet og cyberkrig er ved at blive udvisket, og at EU bør tage initiativer på internationalt niveau i den forbindelse, ligesom at NATO bør inddrages som en væsentlig spiller på dette område i fremtiden.

DI/ITEK foreslår, at strategien og forslaget bør bringes i overensstemmelse med hinanden i forhold til en opstilling af, hvad der er kritiske sektorer, og at området vedrørende vand og varme medtages. Derudover peges der på, at de indbyrdes afhængigheder mellem forskellige kritiske samfundsfunktioner i forbindelse med NIS-strategi og risikovurdering er vigtige og bør adresseres (f.eks. ”uden el ingen teleinfrastruktur og betalingsinfrastruktur”). DI/ITEK erkender, at forslaget kan medføre visse omkostninger for dele af det private erhvervsliv, men at det er ”penge givet godt ud”, fordi det er et vigtigt samfundsproblem, der skal løses. DI/ITEK anbefaler, at sikkerhed gøres til en aktiv del af dansk erhvervspolitik. Sluttelig peges der på, at der generelt bør harmoniseres så meget som muligt af hensyn til virksomheder, der har aktiviteter på alle europæiske markeder.

Finansrådet er skeptiske overfor regulering som middel til at harmonisere sikkerhedsforanstaltninger, idet lovgivning som oftest tager udgangspunkt i

en allerede eksisterende teknologi, hvilket kan virke hæmmende, da teknologien hele tiden udvikler sig. Finansrådet anfører endvidere, at man må sikre, at sikkerhedsinitiativer ikke i sig selv udgør en risiko set i lyset af, at bankerne skal udlevere fortrolige oplysninger om sikkerhedshændelser, og at oplysninger hos den offentlige forvaltning er underlagt offentlighedsloven. Finansrådet nævner i relation til forslagets anvendelsesområde om afgrænsningen i forhold til EU-regulering om persondatabeskyttelse, at det er væsentligt at dele informationer om identificerede ulovlige handlinger eller handlinger, hvor der er konkret begrundet mistanke. Databeskyttelsesretten må ikke kunne benyttes som et skalkeskjul for kriminel aktivitet. Vedrørende definition af ”risiko” bemærkes, at en privat virksomhed skal tage udgangspunkt i sine egne risici, som ikke nødvendigvis er sammenfaldende med risici i offentligt regi. Slutteligt anfører Finansrådet en række forslag vedrørende sikring af ressourcer til opklaring af it-kriminalitet.

Ingeniørforeningen, IDA, bemærker, at et sikkert og pålideligt digitalt miljø er afgørende for den eksisterende brug af internettet samt for borgeres tillid til at bruge digitale tjenester. Dette er vigtigt for det fremtidige velfærdssamfund, som delvist baserer sig på muligheden for, at både Danmarks og Europas borgere bliver endnu mere digitale i adfærd end tilfældet er i dag. IDA understreger, at der ikke må tillades adgang til at udfordre den enkeltes ret til privatliv eller tillades adgang til private oplysninger udenom normal gældende lovgivning. Det fremhæves også, at forslaget kun er attraktivt, hvis det faktisk medvirker til at sikkerhedsniveauet også i Danmark forhøjes eller i det mindste bevares på det nuværende niveau. Om etablering af samarbejdsnetværket på EU-plan mener IDA, at der kan suppleres med nationale enheder i form af et samarbejde mellem myndigheder og markedsoperatører.

KL peger på, at en indberetningspligt af hændelser til den statslige varslings-tjeneste GovCERT vil kræve ressourcer, men at standarder for indberetningen vil gøre omkostningerne overskuelige. KL konstaterer, at der i dag ikke er krav til kommunerne om anvendelse standarder og certificering af det kommunale sikkerhedsniveau. KL har anbefalet ISO27.001-standarden, som anvendes i vid udstrækning i kommunerne i landet. Et krav om stringent anvendelse heraf må forventes at koste ressourcer i kommunerne.

Landbrug og Fødevarer henleder opmærksomheden på, at eventuelle krav rettet mod virksomheder i relation til it-sikkerhedsmæssige foranstaltninger skal afvejes og vurderes med hensyn til deres effektivitet i forhold til de byrder og tekniske begrænsninger, foranstaltningerne medfører.

LO anmoder om, at regeringen er opmærksom på eventuelle administrative konsekvenser for A-kasserne.

Rådet for Digital Sikkerhed anbefaler som DI/ITEK, at der tages initiativer til en grundig offentlig debat om net- og informationssikkerhed, samt at indbyrdes afhængigheder mellem kritiske funktioner kortlægges. Rådet for Digital Sikkerhed finder det i øvrigt både oplagt og nødvendigt med en struktur, der adskiller det civile beredskab fra den nationale myndighed. Rådet for Digital Sikkerhed gør endvidere opmærksom på, at der allerede foregår et stort standardiseringsarbejde inden for it-sikkerhed og peger på amerikanske organer som NERC og NIST.

11. Forhandlingssituationen

Under forhandlingerne har diskussionerne vist sig primært at være centreret omkring detaljeringsgraden af de nationale NIS-strategier, medlemsstaternes mulighed for selv at tilrettelægge deres myndighedsstruktur, karakteren af samarbejdsnetværkets arbejde, pligten til at udveksle oplysninger samt anvendelsesområdet for sikkerheds- og anmeldelseskravene. Stort set alle bestemmelserne i direktivforslaget har dog været genstand for meget langvarige og tekniske drøftelser. I det følgende redegøres der for de mest væsentlige:

I forhold til NIS-strategiernes detaljeringsgrad synes der at være bred enighed om, at disse skal holdes så generelle som muligt, således at medlemsstaterne ikke uforvarende kommer til at blotte nationale sårbarheder.

I relation til udpegningen af en eller flere kompetente myndigheder/CERT'er og dermed myndighedsstrukturen i den enkelte medlemsstat, synes der at være generel opbakning til, at det skal være op til medlemsstaterne selv at afgøre, hvordan deres myndighedsstruktur indrettes mest hensigtsmæssigt. Det diskuteres dog fortsat, i hvilket omfang direktivforslaget skal fastlægge henholdsvis de kompetente myndigheders og CERT'ernes opgaver, samt hvordan opgaverne konkret skal fordeles mellem dem.

I forhold til samarbejdsnetværkets *karakter ønsker flertallet af medlemsstaterne et samarbejdsnetværk, der kun i begrænset omfang er operationelt samt primært bruges til erfaringsudveksling samt til at sikre ensartet implementering af direktivet i alle medlemsstaterne*. Det har især været pligten til at rundsende varslinger og til at koordinere håndteringen af hændelser, der har givet anledning til drøftelser, fordi direktivforslaget ikke har været tilstrækkelig klart.

I relation til udvekslingen af oplysninger i samarbejdsnetværket synes hovedbekymringen hos medlemsstaterne at være, at man ikke ønsker at være forpligtet til at udveksle følsomme eller fortrolige oplysninger. Det har især været oplysninger af betydning for den nationale sikkerhed, som man har ønsket at beskytte. Flertallet af medlemsstater har således ønsket

at deling af sådanne oplysninger alene sker på frivillig basis. Det har i den forbindelse ligeledes været drøftet, i hvilket omfang direktivforslaget bør henvise til reglerne om beskyttelse af personoplysninger. Konklusionen synes dog at være, at det må være tiltrækkeligt at stille krav om, at deling af personoplysninger kun sker i overensstemmelse med de til enhver tid gældende regler om persondatabeskyttelse, i det omfang de finder anvendelse.

I relation til definitionen af markedsoperatører synes flertallet af medlemsstater at være for, at informationssamfundstjenesterne slettes fra anvendelsesområdet, og at der således alene fokuseres på de særligt samfundskritiske infrastrukturer. Der er derimod ikke enighed om, hvorvidt listen over særligt samfundskritiske infrastrukturer skal være udtømmende og klart defineret eller ikke-udtømmende og bredt formuleret, således at den kun indikerer de relevante sektorer.

I forhold til de offentlige myndigheder synes flertallet umiddelbart at ville beholde disse som en del af anvendelsesområdet.

I relation til undtagelsen af mikrovirksomheder har flere medlemsstater stillet spørgsmålstejn ved, om størrelsen af virksomheden samt antallet af ansatte er de rigtige kriterier at lægge vægt på, når man skal undgå uproportionelle krav.

I forhold til indholdet af sikkerhedskravene er der bred enighed om, at de skal afspejle de for telebranchen gældende krav, og at både nationale og internationale standarder skal inddrages ved fortolkningen heraf.

I relation til anmeldelsen af hændelser synes et flertal af medlemsstaterne at være for, at dette skal være obligatorisk ved alle alvorlige hændelser uanset om de potentielt har et grænseoverskridende element.

I forhold til henholdsvis delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter er der bred enighed om, at disse kun skal accepteres i det omfang, at de lever op til traktatens krav, samt at medlemsstaterne skal sikres mest muligt indflydelse på beslutningsprocessen.

Endelig har det været diskuteret, om der er tilstrækkelig hjemmel til direktivet i TEUF artikel 114, eller om TEUF artikel 196 om civilbeskyttelse skal bruges som supplerende hjemmelsgrundlag. Det er især pligten til at udarbejde en national NIS-strategi, pligten til at koordinere håndteringen af hændelser, samt det faktum at direktivet søger at dække alle offentlige myndigheder, som Rådets Juridiske Tjeneste anser for at kunne være problematiske i forhold til den af Kommissionen foreslåede hjemmel.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter, at der er behov for regler i EU, der sikrer et ensartet og højt niveau af net- og informationssikkerhed på tværs af medlemsstaterne. Dette skal ikke mindst ses i lyset af internettets og private netværks grænseoverskridende karakter og betydning for det indre marked. Således støtter regeringen overordnet set, at medlemsstaterne, de offentlige myndigheder samt markedsoperatørerne gennem direktivforslaget pålægges at foretage en række organisatoriske og sikkerhedsmæssige foranstaltninger.

Det er vigtigt, at hver medlemsstat er i stand til at forebygge og håndtere trusler og sikkerhedshændelser i relation til net- og informationssikkerheden. Regeringen støtter derfor, at medlemsstaterne forpligtes til at udarbejde en national net- og informationssikkerhedsstrategi, hvor fremtidige tiltag for at højne net- og informationssikkerheden overordnet præsenteres, samt til at etablere en myndighedsstruktur, der er rustet til at forebygge samt håndtere trusler og hændelser, når de opstår.

I relation til oprettelsen af kompetente myndigheder samt CERT'er arbejder regeringen for, at medlemsstaterne ikke unødigt begrænses i tilrettelæggelsen af den nationale myndighedsstruktur. Den enkelte medlemsstat skal selv kunne afgøre, hvilken type myndighed, der er bedst egnet til at løse opgaven, samt om der evt. er behov at fordele opgaverne mellem henholdsvis flere myndigheder eller flere CERT'er.

Regeringen støtter et samarbejdsnetværk, der i relevant omfang er operationelt, og hvor udveksling af følsomme eller fortrolige oplysninger alene sker på frivillig basis samt på en sikker måde. Dertil kommer, at de til enhver tid gældende regler om persondatabeskyttelse vil skulle overholdes.

Regeringen arbejder for, at sikkerhedskravene til de offentlige myndigheder og markedsoperatørerne skal svare til de nuværende krav til udbydere af elektroniske kommunikationsnet- og tjenester, og at både internationale og nationale standarder skal inddrages ved fortolkningen heraf. Ydermere arbejder regeringen for, at anmeldelsen af alvorlige sikkerhedshændelser skal være obligatorisk, som det er tilfældet for udbydere af elektroniske kommunikationsnet- og tjenester i rammedirektivet, men der bør foreligge en klarere afgrænsning af sikkerheds- og anmeldelseskravenes anvendelsesområde i relation til markedsoperatørerne.

Det er regeringens generelle holdning, at medlemsstaterne skal sikres maksimal inddragelse i fastsættelsen af krav i henhold til direktivforslaget, *da området angår følsomme nationale spørgsmål af økonomisk og sikkerhedsmæssig betydning. Delegerede retsakter bør kun anvendes, når der er*

tale om ikke-væsentlige elementer, hvilket ikke vurderes at være tilfældet i relation til de af Kommissionen foreslåede delegerede retsakter. Regeringen arbejder derfor for, at de delegerede retsakter udgår, og at de pågældende forhold reguleres direkte i direktivet, i det omfang det er nødvendigt. I relation til de foreslåede gennemførelsesretsakter, arbejder regeringen for, at det er undersøgelsesproceduren og ikke rådgivningsproceduren, som Kommissionen skal anvende, idet der er tale om spørgsmål vedrørende national sikkerhed.

Endelig arbejder regeringen for, at forslaget bør gennemføres via omkostningseffektive løsninger, som ikke medfører unødvendige ekstraomkostninger for medlemsstaterne eller uproportionelle administrative byrder for de omfattede markedsoperatører og offentlige myndigheder.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg den 24. maj 2013, 29. november 2013 *samt 28. maj 2014* til orientering.